DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . . 1 złp.
miesięcznie . . . . . 35 gr.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 15 groszy.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza 20 groszy.

Nr. 19—20. | Lublin, dnia 26-go Lipca 1924 roku. | Rok IV.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 19 lipca, uchwalono:

1. Plany budowy domu mieszkalnego parterowego, murowanego, stodoły drewnianej i ustępu z dołem kloacznym w posesji przy ul. Wiejskiej Nr. 3, własność Jana Gnypka, zatwierdzić z warunkiem, że jama kloaczna będzie od granicy sąsiada oddaloną o 1,80 m.

2. Plany na budowę domku mieszkalnego parterowego, murowanego, w posesji przy ul. Białkowska Góra 18, własność Zelika Goldmana, zatwierdzić.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański*
Szef Wydziału: (—) *L. Radliński.*

Rozporządzenia rządowe.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 czerwca 1924 r.

o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich na rok 1924.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406) i na zasadzie art. 1 p. 4a) ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 maja 1924 r. zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Przedmiot podatku.

§ 1. Podatek państwowy od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektorych budynków w gminach wiejskich pobiera się:

A. w gminach miejskich:

1) od domów mieszkalnych wraz z należącemi do nich zabudowaniami gospodarczemi, podwórzami, ogrodami i sadami; od fabryk, teatrów, łaźni i wogóle od wszelkiego rodzaju budowli, położonych na gruntach miejskich, i
2) od placów, zajętych na przedsiębiorstwa handlowe i składy towarowe.

B. w gminach wiejskich:

od budynków o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a nie związanych z produkcją rolną, zarówno od domów mieszkalnych, jak od budowli, przeznaczonych na pomieszczenie zakładów przemysłowych i handlowych.

Zwolnienia.

§ 2. Wolne są od podatku:

1) nieruchomości (§ 1), stanowiące własność państwa,
2) budynki, stanowiące własność prywatną, stale i bezpłatnie zajmowane w całości na użytek państwa lub związków wymienionych w p. 3 niniejszego paragrafu,
3) nieruchomości lub ich części należące: do związków komunalnych oraz do prawnie uznanych instytucjl i związków wyznaniowych, dobroczynnych, naukowych i oświatowych, o ile te nieruchomości lub ich części nie przynoszą dochodu przez oddanie ich w najem,
4) budynki, należące do kolei żelaznych prywatnych, o ile nie przynoszą dochodu przez oddawanie ich w najem,
5) nieruchomości lub części tychże, zwolnione od podatkow na mocy ustawy z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszących budowli (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 786),
6) nieruchomości w gminach miejskich i budynki w gminach wiejskich, gdy komorne względnie wartość czynszowa nieruchomości nie przekracza rocznie 25 złotych; dochód ten dla nieruchomości, podpadający pod przepisy o ochronie lokatorów, będzie obliczony według norm art. 6 ustawy o ochronie lokatorów zgodnie ze stawkami obowiązującemi w dn. 1 czerwca 1924 r.,
7) budynki z powodu ich złego stanu niezamieszkane, względnie nieużytkowane na zakład przemysłowy lub handlowy,
8) znajdujące się na gruntach gmin wiejskich domy mieszkalne, przeznaczone na mieszkania dla osób, prowadzących gospodarstwo rolne lub leśne w charakterze właścicieli względnie dzierżawców, dla rodzin i domowników tych osób, tudzież dla służby, oficjalistów i robotników, zatrudnionych w produkcji rolnej, względnie w przedsiębiorstwach, związanych z produkcją rolniczą,
9) położone na gruntach gmin wiejskich zabudowania przeznaczone na zakłady przemysłowe, związane z produkcją rolną, oraz na magazyny i składy dla przechowywania zapasów ziemiopłodów, produktów przemysłu rolnego, tudzież inwentarzy.

Nie korzystają jednak ze zwolnienia od podatku wszelkiego rodzaju budynki i pomieszczenia w całości lub w części wynajęte za czynszem bez jednoczesnego wydzierżawienia posiadłości gruntowych lub z wydzierżawieniem takiej tylko ilości gruntów, które nienadają wynajętym budynkom i pomieszczeniom charakteru rolniczego.

Nie korzystają również z uwolnienia od podatku domy osób, nie trudniących się zawodowo rolnictwem i mieszkających w tych domach tylko sezonowo, chociażby przy budynkach znajdowała się pewna przestrzeń gruntu, przeznaczona dla produkcji rolniczej lub ogrodowniczej.

Podstawa wymiaru.

§ 3. Przy ustalaniu podstawy opodatkowania należy rozróżniać.

1) nieruchomości lub ich części, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11-go kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 406).
2) nieruchomości lub ich części, nie podlegające przepisom powyższej ustawy.

§ 4. Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości, względnie od ich części oznaczonych w § 3 p. 1 stanowi ogólna suma komornego, ustalona w myśl art. 3 względnie w myśl art. 5 i 6 ustawy o ochronie lokatorów, z wyłączeniem opłat dodatkowych (art. 7 i 8 wspomnianej ustawy), względnie ustalona w taki sam sposób wartość czynszowa nieoddawanych w najem nieruchomości lub części.

§ 5. Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości, względnie ich części, oznaczonych w § 3 p. 2 stanowi pełne umowne komorne (czynsz) lub pełna wartość czynszowa nieruchomości albo ich części nieoddanych w najem.

§ 6. Jeśli za podstawę wymiaru podatku od pewnej kategorji niewynajmowanych nieruchomości (fabryk, teatrów, willi, łaźni i t. p.) nie może być przyjęta suma czynszu z powodu niemożności jej ustalenia, to wartość czynszową oblicza się w wysokości 5% od obiegowej wartości takiej nieruchomości. Wartość obiegową ustala się na zasadzie cen płaconych o miarodajnym okresie czasu za takie same lub podobne nieruchomości, położone w tej samej miejscowości i znajdujące się w analogicznych warunkach, ewentualnie przy pomocy rzeczoznawców.

Wysokość podatku.

§ 7. Podatek wynosi 20% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru, obliczonej w myśl § 4, względnie §§ 5 lub 6 niniejszego rozporządzenia.

Rozdział II.

Wymiar podatku.

§ 8. Wymiar i pobór podatku od nieruchomości, znajdujących się na obszarze gmin miejskich dokonują zarządy tych gmin (magistrat, zwierzchność gminy), a od nieruchomości, znajdujących się poza obszarem gmin miejskich, wydziały powiatowe przy współudziale zarządu gmin wiejskich.

O ile w niniejszem rozporządzeniu jest mowa o gminach wiejskich należy przez nie rozumieć także wyłączone obszary dworskie w b. dzielnicy pruskiej.

§ 9. W terminie od 1 lipca do 15 sierpnia 1924 r. sporządzą magistraty, a dla wydziałów powiatowych —urzędy właściwych gmin, wykazy nieruchomości podlegających podatkowi, zawierające dane niezbędne dla wymierzenia podatku.

§ 10. W szczególności w wykazach winny być wymienione wszystkie lokale i inne części nieruchomości z podaniem przeznaczenia lokalu (mieszkanie, sklep, fabryka, hotel i t. p.), tudzież ilości pokojów w każdym lokalu.

§ 11. Co do każdego lokalu względnie innej składowej części nieruchomości, które podlegają ustawie o ochronie lokatorów i były wynajmowane za czynszem w czerwcu 1914 r. należy podać wysokość komornego lub wartość czynszową z czerwca 1914 r. (podstawowe komorne).

§ 12. Podstawowe komorne ustalą magistraty na zasadzie akt, otrzymanych od urzędów (inspektoratów) skarbowych w myśl § 28 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 294), względnie na zasadzie posiadanych własnych akt wymiarowych podatku od nieruchomości albo podatku od lokatorów.

§ 13. Celem ustalenia wysokości komornego albo wartości czynszowej tych lokalów lub tych części składowych nieruchomości, które podlegają ustawie o ochronie lokatorów, lecz co do których nie można ustalić komornego względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. lub tych, które nie podlegają przepisom o ochronie lokatorów—zawezwą urzędy gminne (magistraty) właścicieli do zeznania kwot komornego względnie wartości czyn-

szowej i wyznaczą im odpowiedni po temu termin.

Po upływie terminu i niezależnie od tego, czy właściciel złożył zeznanie lub go nie złożył, określą zarządy gminne na podstawie ewentualnych zeznań właściciela i opinji dwóch rzeczoznawców wysokość podstawowego komornego względnie wartości czynszowej — jeśli chodzi o nieruchomości podlegające ustawie o ochronie lokatorów,—albo ustalą obecne umowne komorne względnie obecną czynszową wartość—jeśli chodzi o nieruchomości nie podlegające wspomnianej ustawie.

§ 14. Na rzeczoznawców należy powoływać osoby, z grona płatników podatku, należycie obznajmione ze stosunkami faktycznemi w gminie.

§ 15. Urzędy gminne, nie będące władzami wymiarowemi (§ 8 niniejszego rozporządzenia) winny wykazy, sporządzone w myśl §§ 10—13 niniejszego rozporządzenia przesłać wydziałowi powiatowemu w terminie do 15 sierpnia 1924 r.

§ 16. Władze wymiarowe (magistraty, wydziały powiatowe) winny zbadać wykazy, wyłączyć z opodatkowania nieruchomości względnie ich części wolne od podatku w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia określić podstawę wymiaru zgodnie z postanowieniami § 4 względnie § 5 lub § 6 niniejszego rozporządzenia za okres od 1 czerwca do 1 lipca 1924 r. oraz za okresy: 1) od 1 lipca do 30 września 1924 r., 2) i od 1 października do 31 grudnia 1924 r., przerachować kwoty podane w walutach b. państw zaborczych na złote, zgodnie z art. 6 część 4 ustawy o ochronie lokatorów, a kwoty podane w markach polskich wedle relacji 1 złoty=1,800,000 marek polskich i obliczyć podatek przypadający za każdy okres.

§ 17. Niezwłocznie po ukończeniu wymiaru winna władza wymiarowa rozesłać płatnikom nakazy płatnicze, w których należy podać podstawę wymiaru, wysokość podatku w złotych i terminy uiszczenia (§ 18) oraz objaśnienie o możności wniesienia rekursu.

Rozesłanie nakazów winno być ukończone w terminie do 15 września 1924 r.

O zakończeniu czynności rozesłania nakazów wywiesza się obwieszczenie w lokalu władzy wymiarowej, jakoteż w lokalach urzędowych gminnych, urzędów skarbowych, oraz w innych miejscach, stosownie do uznania władzy wymiarowej.

Terminy i miejsca płatności.

§ 18. Podatek obliczony należy wpłacić:

a) za okres od 1 czerwca do 30-go września 1924 r.— najpóźniej do dnia 30 września 1924 r.,
b) za okres od 1 października do 31 grudnia 1924 r. — najpóźniej do dnia 20 grudnia 1924 r.

Od kwot podatku, nieuiszczonych w przepisanych terminach płatności będą pobierane, oprócz odsetek za zwłokę, przewidzianych w art. 10 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044), kary za zwłokę w wysokości $1/2\%$ podatku za każdy dzień zwłoki. Zaległe kwoty podatku wraz z ewentualnemi odsetkami i karami za zwłokę ściągają przymusowo magistraty bezpośrednio, a wydziały powiatowe także za pośrednictwem urzędów gminnych.

Podatek wymierzony w złotych (§ 17) należy uiścić w złotych do kasy magistratu względnie do kasy wydziału powiatowego.

Odwołanie.

§ 19. Od wymiaru podatku oznaczonego w nakazach, płatniczych, przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie 14-dniowym od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Odwołanie winno być wniesione do izby skarbowej za pośrednictwem władzy wymiarowej.

Odwołanie spóźnione pozostawia izba skarbowa bez rozpatrzenia.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisanych terminach (§ 18).

§ 20. O ile odwołanie dotyczy tylko oczywistych omyłek w obliczeniu podstawy wymiaru lub podatku, prostuje je na skutek odwołania sama władza wymiarowa.

Inne odwołania rozstrzyga ostatecznie izba skarbowa, której winny być one przysłane przez władze wymiarowe wraz z niezbędnemi wyjaśnieniami (dowód doręczenia nakazu płatniczego, wyciąg z wykazu, opinja rzeczoznawców i t. p) w ciągu miesiąca po wniesieniu odwołania.

Odwołania rozpatruje izba skarbowa przy współudziale przedstawiciela magistratu w siedzibie izby skarbowej i dwóch rzeczoznawców, wskazanych przez tenże magistrat.

Ulgi.

§ 21. Jeżeli wskutek pożaru, powodzi, lub innych nadzwyczajnych wydarzeń nastąpi całkowite lub częściowe zniszczenie nieruchomości, wtedy na prośbę płatnika, wniesioną w ciągu 30 dni po wypadku, umorzą podatek władze wymiarowe (§ 8) całkowicie lub częściowo stosownie do stopnia zniszczenia po dokonaniu sprawdzenia szkód na miejscu.

Rachunkowość.

§ 22. Władze wymiarowe i poborowe (§ 8 i § 18 część ostatnia) winny założyć i prowadzić wykazy a zarazem księgi biercze podatku i dzienniki przychodu według wzorów Nr. 1 do 3 dołączonych do niniejszego rozporządzenia.

Nakazy płatnicze (§ 17) mają być sporządzane według wzoru Nr. 4.

§ 23. W ciągu pięciu dni po upływie każdego miesiąca kalendarzowego winna władza wymiarowa zawiadomić właściwy urząd skarbowy, (w większych miastach urząd skarbowy wyznaczony przez izbę skarbową), o kwotach przypisanego, odpisanego i uiszczanego podatku.

Wpływy z podatku wraz z odzielnie wykazywanemi odsetkami i karami za zwłokę, winny kasy władz wymiarowych (§ 18 część ostatnia) przelewać do kas skarbowych z dołączeniem deklaracji płatniczych przynajmniej raz na dwa tygodnie. Kwity kasowe należy dołączyć do ksiąg bierczych (wzór Nr. 1 i 2).

§ 24. Naczelnicy urzędów skarbowych, względnie delegowani przez władzę skarbową urzędnicy skarbowi mają prawo i obowiązek dokonywania przynajmniej raz na miesiąc, kontroli rachunkowej i kasowej władz wymiarowych i ich kas (§§ 8 i 18 część ostatnia).

§ 25. Za czynności związane z wymiarem, poborem i ściąganiem podatku przyznaje się władzom wymiarowym (§ 8) odszkodowanie w wysokości 5% sum wpłacanych Skarbowi Państwa z tytułu pobranego podatku oraz odsetek i kar za zwłokę.

Koszty i opłaty egzekucyjne z tytułu przymusowo ściągniętego podatku pobierają władze wymiarowe na rachunek własny.

§ 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1924 roku i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem Województwa Śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej:
S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów
i minister Skarbu: *W. Grabski.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
Z. Hübner.
(Dz. Ust. Nr. 51—1924 r.)

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

o przekazaniu gminom czynności poboru podatku gruntowego.

Na mocy art. 1 p. 4 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 28) i zgodnie z

uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych przysługuje prawo przekazywania gminom na obszarze województw krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, czynności poboru podatku gruntowego, dokonywanych obecnie przez organa państwowe, za wynagrodzeniem w wysokości 3% sum ściągniętego podatku gruntowego i odsetek za zwłokę — wpłaconych przez gminę do kas skarbowych.

§ 2 Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski.*

Minister Spraw Wewnętrznych
Z. Hübner.

(Dz. Ust. Nr. 56—1924 r.)

Ogłoszenie.

Magistrat m. Lublina podaje do wiadomości, że na zasadzie uchwały Rady Miejskiej z dnia 6-go maja b. r. i reskryptu p. Wojewody Lubelskiego z dnia 3/VII b. r. Nr. 3727/III, pobrany będzie podatek od lokali w 1924 r. według następujących stawek:

1) od lokali 1-no izbowych w śródmieściu 4 zł.—na przedmieściu 2 zł. rocznie.

2) od lokali 1 pokojowych z kuchnią lub bez 6 zł. na przedmieściu 3 zł. rocznie.

3) od lokali 2 pokojowych z kuchnią lub bez 15 zł. na przedmieściu 6 zł rocznie.

4) od lokali 3 pokojowych z kuchnią lub bez 28 zł.

5) od lokali 4 pokojowych z kuchnią lub bez 38 zł.

6) od lokali 5 pokojowych z kuchnią lub bez 45 zł.

7) od lokali 6 pokojowych z kuchnią lub bez 70 zł,

8 od lokali ponad 6 pokoi za każdy pokój następny 10 złotych.

9) od lokali handlowych i przemysłowych 2%. a od lokali bankowych i kredytowych 5% komornego z 1914 r. ewent. wartości czynszowej lokalu, przeliczonego według relacji 1 rb = 2 zł. 66 gr.

Podatek od lokali winien być wpłacony do kasy miejskiej w 2-ch równych ratach: dnia 1/IX i 1/XI b. r.

Lublin, dn. 9 lipca 1924 r.

Sprostowanie: W Nr. 18, z obrad Magistratu, zaszła następująca omyłka. Na stronicy pierwszej, szpalta druga, wiersz trzeci winno być: od 2 pokoi z kuchnią 15, a nie 55, co niniejszym prostuje się.

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 2)

Treść N-ru 19—20.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.